

ת"פ 26425/03/18 - מדינת ישראל נגד אסיל הודלי

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 26425-03-18

לפני כב' השופט דניאל טפרברג

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד מיכל בלומנטל

המאשימה

נגד

אסיל הודלי

ע"י ב"כ עו"ד מנסור מנסור

הנאשמת

גזר דין

הנאשמת הורשעה בהתאם להודאתה במסגרת הסדר טיעון בעבירות ניסיון שוד - עבירה לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) בצירוף סעיף 25 ו-29 לחוק העונשין, ובעבירת שוד - עבירה לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין.

כעולה מכתב האישום המתוקן, המתלונן הינו תושב בית סאחור הנמצא מחוץ לשטחי ישראל, ובעל חברה למוצרי חשמל בעיר בית לחם. במהלך תקופה של שנתיים, ביצעה הנאשמת מעת לעת שליחויות עבור המתלונן, ובכלל זה העברת סכומי כסף במזומן לישראל. במסגרת זו, הגיעה הנאשמת לבית המתלונן בבית סאחור בשעות הבוקר המוקדמות, והמתלונן העביר לנאשמת סכומי כסף גדולים במזומן, על מנת שהנאשמת תעביר את הכסף למפעל בראשון לציון. עבור השליחות שילם המתלונן לנאשמת סך של 400 ₪.

בחודש נובמבר 2017 הכירה הנאשמת אדם בשם מוחמד ג'אבר (הנאשם בתיק נפרד, להלן: מוחמד) והשניים ניהלו יחסי קרבה וחברות. הנאשמת סיפרה למוחמד על השליחויות אותן היא מבצעת.

כחודש לאחר היכרותם, הציע מוחמד לנאשמת לגנוב יחדיו כסף מהמתלונן, אך הנאשמת חששה לעשות זאת. מוחמד פנה מספר פעמים נוספות לנאשמת בהצעה לגנוב כסף מהמתלונן, ואף אמר לה "אל תפחדי לא יקרה לך כלום"; "מה את חושבת איך אנשים עושים כסף? כולם גונבים".

עמוד 1

בהמשך לכך נענתה הנאשמת להצעת מוחמד והתעניינה באופן ביצועה. בהתאם להצעת מוחמד, תכננו השניים כי שעה שתגיע הנאשמת לאסוף כסף מהמתלון, יגיע אדם נוסף שיגויס על ידי מוחמד (להלן: האדם הנוסף), יתיז גז מדמיע לעבר עיניו של המתלון וישדוד את כספו. על מנת שלא יחשדו בנאשמת, תוכנן כי הגז המדמיע יותז גם לעברה, וכי הכסף יחולק בין מוחמד, הנאשמת והאדם הנוסף.

מוחמד ביקש מהנאשמת להודיע לו, כאשר יבקש המתלון מהנאשמת לבצע שליחות נוספת.

האישום הראשון

יומיים עובר ליום 30.1.18, ביקש המתלון מהנאשמת להגיע אליו ביום 30.1.18, על מנת להעביר באמצעותה סכום כסף לישראל. הנאשמת סיפרה על כך למוחמד.

ביום 30.1.18 בשעה 06:00 או בסמוך לכך, בהתאם לתכנון המוקדם בין השניים, הגיע מוחמד עם האדם הנוסף לקרבת ביתו של המתלון בבית סאחור, במטרה להוציא את השוד לפועל.

בשעה 06:30 הגיעה הנאשמת לביתו של המתלון. המתלון יצא מביתו ומסר לנאשמת חבילה קטנה ובה סכום של כ-90,000 ₪. מוחמד והאדם הנוסף צפו במתרחש, אך סברו כי המתלון העביר לנאשמת שיקים ולא כסף מזומן. בשל כך בחרו השניים שלא להשלים את התכנית אלא לדחותה למועד אחר.

במעשיה המתוארים לעיל, ניסתה הנאשמת לשדוד את המתלון.

האישום השני

ביום 20.2.18 התקשר המתלון לנאשמת, וביקש ממנה להגיע אליו למחרת היום על מנת שתעביר סכום כסף לישראל. הנאשמת סיפרה על כך למוחמד.

ביום 21.2.18 בשעת בוקר, הגיעה הנאשמת לבית המתלון. סמוך לכך, הגיע מוחמד עם האדם הנוסף לקרבת ביתו של המתלון, במטרה להוציא את השוד לפועל.

המתלון יצא מביתו לעבר הרכב בו ישבה הנאשמת, כשבידו חבילה ובה סכום של 189,800 ₪. בשלב זה, על פי תיאום מראש עם הנאשמת ומוחמד, רץ האדם הנוסף לעבר המתלון, ריסס גז מדמיע לעבר פניו ודחף אותו בעוצמה. כתוצאה מכך נפל המתלון על הכביש, וחבילת הכסף נשמטה מידו. האדם הנוסף נטל את חבילת הכסף וברח מהמקום, כשהוא חובר למוחמד.

במעשיה המתוארים לעיל, שדדה הנאשמת בצוותא את המתלון.

תסקיר שירות המבחן

בתיק הוגשו שני תסקרים בעניינה של הנאשמת שהאחרון היה ביום 31.12.2018.

מהתסקירים עולה כי הנאשמת ניהלה אורח חיים נורמטיבי עובר למעצרה, סיימה את לימודי התיכון ואף תואר ראשון. הורי הנאשמת הביעו הפתעה ובושה בעקבות מעשיה, והביעו עמדה ברורה ונחושה כנגד העבירות שביצעה. הנאשמת נעדרת עבר פלילי.

הנאשמת תיארה מחירים כבדים אותם שילמה בעקבות מעשיה. הנאשמת נפרדה מבעלה, חוותה נידוי מצד מקורביה, ותיארה תחושת מחנק וחוסר שייכות.

הנאשמת הביעה חרטה על מעשיה, ושירות המבחן התרשם כי ההליך הפלילי מהווה גורם מרתיע ביותר עבור הנאשמת.

שירות המבחן הדגיש כי המלצתו לעונש אינה כוללת עונש מאסר בפועל, כי אם הטלת עונש מאסר שירוצה במסגרת עבודות שירות, מאסר על תנאי, ופיצוי למתלונן.

טיעוני המאשימה לעונש

המאשימה עמדה על הערכים הנפגעים כתוצאה ממעשי הנאשמת, שהם הגנה ושמירה על רכושו של אדם. הוסף, כי בענייננו פגעה הנאשמת גם ביחסי האמון שבין עובד למעבידו.

צוין הסכום הכספי הגבוה יחסית שנשדד מהמתלונן. הודגש כי אלמלא מעשי המתלוננת, לא יכול היה מעשה השוד לצאת אל הפועל.

המאשימה הפנתה לפסיקה המלמדת לשיטתה על מתחם העונש ההולם לנאשמת בענייננו.

סוף דבר, עתרה המאשימה לקבוע מתחם עונש שבין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל. לאור התסקיר החיובי, עתרה המאשימה לגזור את עונשה של הנאשמת בתחתית מתחם העונש.

טיעוני הנאשמת לעונש

ב"כ הנאשמת הדגישה, כי הנאשמת פעלה להשבת הכסף שנשדד למתלונן, עוד ביום האירוע.

צוין כי הנאשמת נעדרת עבר פלילי, ומעשיה הובילו אותה לקריסה כלכלית ונפשית. הודגש כי התסקיר בעניינה של הנאשמת חיובי במובהק, והיא פועלת לשקם את חייה באופן מיטבי ויוצא דופן.

הוזכר, כי הנאשמת שהתה במעצר בית מלא כמעט שנה, ושמרה על התנאים המגבילים שהטיל עליה בית המשפט.

ב"כ הנאשמת הפנתה לפסיקה המלמדת לשיטתה על מתחם העונש ההולם לנאשמת בענייננו.

סוף דבר, עתרה הנאשמת לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולהטיל עליה עונש מאסר שירוצה במסגרת עבודות שירות.

דין והכרעה

סימן א1 לחוק מנחה את בית המשפט לגזור עונש המבטא "יחס הולם בין חומרת מעשה העברה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם" [סעיף 40ב לחוק]. לשם כך, על בית המשפט לקבוע 'מתחם עונש הולם', המבוסס על: (1) הערך החברתי שנפגע מביצוע העברה; (2) מידת הפגיעה בערך החברתי; (3) מדיניות הענישה הנהוגה; (4) נסיבות הקשורות בביצוע העברה (סעיף 40ג לחוק). בשלב הבא, על בית המשפט לקבוע את העונש בתוך מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג(ב) לחוק).

ברקע האיסור הפלילי על ביצוע מעשה שוד, עומדות זכותו של אדם להגנה על קניינו, זכותו לשמירה על שלמות גופו, זכויות אשר הוכרו כזכויות יסוד בחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו. הפגיעה בערכים אלה בעניינו, היא בדרגה בינונית.

בנוגע למדיניות הענישה הנהוגת, במקרים דוגמת מעשי הנאשמת, ניתן לומר כי היא מגוונת, והולמת את נסיבות כל מקרה.

בע"פ 7655/12 פייסל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 4.4.2013), נקבע כי מתחם הענישה הראוי לעבירות שוד שבוצעו ללא תכנון מוקדם וללא שימוש בנשק, כאשר לנפגע העבירה נגרמו נזקים שאינם חמורים, עומד על תקופה של בין שישה חודשי מאסר לשתי שנות מאסר.

בת"פ 3483-12-14 מדינת ישראל נ' גרבאן (23.1.2017) נגזר עונש של 10 חודשי מאסר, על מי שהורשע בעבירת שוד בנסיבות מחמירות בצוותא (402(ב) לחוק העונשין), והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. שם, נשדד בצוותא תיק ממתלוננת מבוגרת, תוך שהשודדים פגעו בה פיזית.

בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירה. אלה כללו תכנון מוקדם, ניצול האמון שרשח המתלונן לנאשמת, והפעלת אלימות כלפי המתלונן. כל אלה מהווים נסיבות לחומרה.

על יסוד כל האמור לעיל; הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשמת, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, באתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש באירוע, בנסיבותיו, נע בין 10 לבין 30 חודשי מאסר בפועל.

מכלול הנסיבות בעניינו, מצאתי כי יש לסטות ממתחם עונש זה לקולה, משיקולי שיקום.

סעיף 40ד(א) לחוק קובע כדלקמן:

"40ד. (א) קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969".

• הנאשמת נעדרת עבר פלילי. נקל לשער את הזעזוע שאחז בנאשמת, עת הייתה עצורה כמעט שלושה שבועות לראשונה בחייה.

- הנאשמת השיבה למתלונן את מלוא הכסף שנשדד, בתוך 12 שעות מביצוע השוד. אין זה עניין של מה בכך. הדבר מלמד על הזעזוע והחרטה שאחזו במתלוננת מיד לאחר ביצוע השוד.
 - הנאשמת הודתה בביצוע המעשה, שהתה כמעט שנה במעצר בית, ושמרה במלואם על תנאי השחרור שהטיל עליה בית המשפט.
 - הנאשמת עובדת כיום בעבודה מסודרת במפעל בקרית מלאכי, מפעל בו עובדים גם אביה ואחותה.
 - שירות המבחן התרשם כי משפחתה של הנאשמת תומכת בה, מפקחת עליה, ומגויסת לשיקומה (עמ' 5 לתסקיר שירות המבחן מיום 31.12.2018). ועוד ציין שירות המבחן: "ניכר כי מדובר בבחורה צעירה, אשר טרם מעצרה ניהלה אורח חיים תעסוקתי עצמאי ומתפקד. מעורבותה בעבירה הנדונה ערערה את בטחונה העצמי והביאה אותה לבחון דרכי התנהלותה" ... (שם).
 - אף בית המשפט התרשם באופן אישי מחרטה כנה של המתלוננת, ומרצונה העז לשקם את חייה.
- מכלול הנתונים המפורטים לעיל, הביאו אותי לכלל מסקנה כי "יש יותר מסיכוי של ממש" שהנאשמת תשתקם באופן מוחלט. במצב דברים זה מצאתי לסטות ממתחם העונש, לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולהורות כי הנאשמת תרצה את עונשה במסגרת ביצוע עבודות שירות. בנוסף, אגזור על הנאשמת עונש מאסר על תנאי, ואורה על העמדתה בפיקוח קצין מבחן.
- אני סבור כי ענישה כוללת זו, תשרת באופן מיטבי את האינטרס הציבורי בענייננו.
- סוף דבר, אני גוזר את עונשה של הנאשמת, כדלקמן:
- א. 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי במסגרת עבודות שירות. ימי מעצר הנאשמת לא ינוכו מעונש המאסר. הנאשמת תרצה את עבודות השירות בבית החולים הדסה עין כרם. הנאשמת תועסק חמישה ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות. תחילת ריצוי עבודות שירות 30.5.19. מפקח אחראי: רס"ב לולאי לירן.
 - ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא תעבור הנאשמת עבירה בה הורשעה או כל עבירת רכוש מסוג פשע, במשך שנתיים מהיום.
 - ג. הנאשמת תעמוד בצו מבחן למשך שנה מהיום.
- הנאשמת הסכימה לריצוי העונש במסגרת עבודות שירות, ולמתן צו המבחן. מובהר לנאשמת באופן שאינו משתמע לשני פנים, כי אם לא תבצע את עבודות השירות כפי שהוטלו עליה, או לא תמלא אחר צו המבחן מכל בחינה שהיא, רשאי

בית המשפט לגזור את דינה מחדש, ולהטיל עליה עונש אחר או נוסף.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

העתק גזר הדין יישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, א' אייר תשע"ט, 06 מאי 2019, במעמד הצדדים.